

I SF er vi af den opfattelse, at patienterne naturligvis skal klage, hvis der er anledning til det, og så må sagen prøves. Vi finder det helt urimeligt, at der lægges en dæmper på det, som vi tror vil være konsekvensen af det her forslag.

SF var imod den del af lovkomplekset om patientsikkerhed, der handlede om, at amtskommunerne overtog det fulde erstatningsansvar for fejl begået hos de privatpraktiserende læger og de private sygehuse. Den ordning bliver nu udbygget, i og med at amtskommunerne skal betale klageaktst, også for klage over for disse private sundhedspersoner.

SF er enig i, at patienterne ikke skal stilles ringere, fordi de behandles i privat regi, men det er helt urimeligt, at det offentlige skal betale klageaktst for klager over personer, som det offentlige end ikke har instruktionsbeføjelse over for. Der må kunne findes mere retfærdige og anstændige løsninger.

Flere hørings svar diskuterer, om antallet af klagesager vil vokse, eller om bl.a. disse indrapporteringsystemer og andre tiltag vil give anledning til et fald i klagernes antal. Det kan, så vidt SF ser det, gå begge veje, men alt i alt tror vi, at forslaget her i sig selv vil medføre færre klager, og det er ikke til gavn for patienterne.

Og så til slut undrer det mig, at forslaget her ikke har været hørt hos f.eks. patientforeninger eller Forbrugerrådet. Hvad er grunden til den meget snævre høringskreds, som det her forslag har været igennem?

SF's indstilling er indtil videre, at vi er imod.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Da Enhedslistens ordfører stadig væk ikke er til stede, skal jeg fremføre følgende:

Enhedslisten ønsker selvfølgelig som udgangspunkt, at patienterne slet ikke skal have noget at klage over, fordi man i stedet for den nuværende situation faktisk var i en situation, hvor hospitalssektoren og hjemmeplejen og alle andre steder, hvor personalet nu løber for stærkt, var blevet stærkt forbedret.

Desværre er det ikke sådan nu. Regeringen har sammen med Dansk Folkeparti ført en populistisk sundhedspolitik, som har medført den ene horrible sag efter den anden, f.eks. for de patienter, der på intensivafdelinger landet over bliver udsat for lange transporter til andre sygehuse, hvilket ene og alene skyldes pladsmangel. Og transporten er farlig for så syge patienter.

Sådan må det jo gå, når alt handler om ventelister, og når skattestoppet er mere helligt end

noget som helst andet. De planlagte operationer varetages mere og mere af private udbydere, og det betyder, at de offentlige hospitaler bliver udsultet for personale og for økonomi.

Ministeren har så lovet at undersøge den her sag, men hvorfor skal det gå så galt, før regeringen er villig til at fokusere på det reelle indhold? I stedet forsøger regeringen at nedbringe antallet af klager ved at fokusere på, hvem der betaler for sagsbehandlingen af klagerne. Det er jo fuldstændig den forkerte vej rundt.

Regeringen har opfundet endnu et begreb, som de vel håber bliver sådan et nyt hurraord, noget, de kalder klageforebyggende initiativer. Det ville jo være rigtig dejligt at høre nogle helt konkrete eksempler på den slags initiativer.

Kl. 18.30

Enhedslisten ønsker selvfølgelig at bevare patienternes ret til at klage og retten til at få en god og gedigen sagsbehandling.

At fastsætte sådan en standardtakst på en hvilken som helst klagesag vil selvfølgelig medføre en forringelse af kvaliteten af sagsbehandlingen. Man vil aldrig kunne fastsætte en standardtakst, som kan tilgodese sager, der ekspederes på 6 uger, og sager, der tager flere måneder at ekspedere.

Med vores kendskab til regeringens politik kommer det her til at betyde, at de ansatte skal løbe endnu stærkere, de skal nå mere på kortere tid, og argumentation vil være, at de tunge sager, der er dyre, skal opvejes af lette sager. Men realiteten bliver, at kvaliteten af sagsbehandlingen på grund af tempoet bare forringes.

Det kan selvfølgelig godt være, at regeringen når sit mål, altså at nedbringe antallet af klager, men det vil ikke være, fordi kvaliteten af ydelserne er blevet bedre, men ganske simpelt, fordi den almindelige dansker fuldstændig opgiver at klage, fordi behandlingen bliver for ringe.

Forslaget går efter Enhedslistens mening den forkerte vej, og derfor kan vi ikke støtte det.

Tove Videbæk (KD):

Kristendemokraterne har sådan set ikke så store problemer med, at finansieringen af Sundhedsvæsenets Patientklagenævn overgår fra staten til den sundhedsmyndighed, hvor sundhedspersonalet er ansat. Det kan være amterne, H:S, Bornholms Regionskommune samt Københavns og Frederiksbergs Kommuner.

Det, der er det vigtigste for os, er, at det er enkelt, det er let, og det er hurtigt for patienterne at klage eller henvende sig og få en snak, hvis de